

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(2339)

Wspólne posiedzenie
Komisji Gospodarki Narodowej (342.)
oraz Komisji
Spraw Unii Europejskiej (153.)
w dniu 27 lipca 2011 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Realne i potencjalne źródła finansowania celów strategii „Europa 2020” w świetle założeń do wieloletnich ram finansowych UE na lata 2014–2020.

(Początek posiedzenia o godzinie 8 minut 34)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Edmund Wittbrodt)

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Proszę państwa, możemy już rozpocząć posiedzenie dwóch komisji: Komisji Spraw Unii Europejskiej oraz Komisji Gospodarki Narodowej.

Witam wszystkich państwa, również w imieniu pana przewodniczącego Jana Wyrowińskiego.

Chciałbym szczególnie serdecznie powitać naszych gości. Rozpocznę od pana ministra Mikołaja Dowgielewicza z Ministerstwa Spraw Zagranicznych – witam. Z Ministerstwa Gospodarki witam panią minister Hannę Trojanowską oraz towarzyszącą jej osobę, panią Dominikę Hasińską; z Ministerstwa Finansów witam pana Mateusza Grzelczyka; witam również posła do Parlamentu Europejskiego Janusza Wojciechowskiego.

Proszę państwa, porządek dzisiejszego posiedzenia obejmuje tylko jeden punkt. Jest on zatytułowany: „Realne i potencjalne źródła finansowania celów strategii «Europa 2020» w świetle założeń do wieloletnich ram finansowych UE na lata 2014–2020”. Myśmśmy się zdecydowali o tym porozmawiać, mimo że państwo, które sprawuje prezydenturę, ma pewną specyfikę, i tego, że w tym czasie rola takiego państwa jest nieco inna... Tym bardziej albo mimo to my musimy przedyskutować tę problematykę, szczególnie w kontekście komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, który jest zatytułowany „Budżet z perspektywy Europy 2020”, ale również w związku z COSAC – z udziałem pana komisarza Janusza Lewandowskiego – który będzie miał miejsce na początku października, a na którym jednym z głównych tematów będzie kwestia perspektywy budżetu na lata 2014–2020, oraz w kontekście pytań, które my jako prezydencja, jako parlament zadaliśmy parlamentom innych państw.

Do naszego raportu COSAC zostało załączonych wiele pytań, między innymi o to, o czym czasami się dyskutuje, czyli czy perspektywa budżetowa ma być siedmio-, czy pięcioletnia; o to, jak wysoki ma być ten budżet – być może w ogóle nie warto o to zaczepiać, ale takie pytanie zostało sformułowane; i jeszcze, czy te źródła budżetu Unii Europejskiej powinny być bardziej niezależne od dochodów poszczególnych państw – a więc pojawiła się też kwestia ustanawiania różnego rodzaju europodatków, czy to od emisji CO₂, czy na przykład od przewozów lotniczych itd., dyskutuje się na temat różnych źródeł finansowania, które byłyby inne niż składka członkowska. Zostało też sformułowane pytanie dotyczące tak zwanych inwestycji flagowych, transgranicznych: czy one powinny być finansowane na przykład przez emisję obligacji projektowych?

Zresztą w naszych priorytetach zawarte jest... mówimy, że przyszłe wieloletnie ramy finansowe powinny umożliwiać pełną realizację Strategii „Europa 2020”, gdy chodzi o wzmacnianie jednolitego rynku, ale też gdy chodzi o budowanie Europy konkurencyjnej, nowoczesnej. Wobec tego pytanie jest takie: czy te cele mogą być realizowane w ramach budżetu w perspektywie 2014–2020? A jeśli tak, to w jaki sposób? Jest też dyskusja o strukturze unijnych wydatków budżetowych w przyszłej perspektywie, tu generalnie chodzi o kwestię finansowania spójności na rzecz wzrostu i zatrudnienia albo konkurencyjności, bo okazuje się, że czasami one są w pewnej sprzeczności wobec siebie. Jest też poruszana jeszcze jedna kwestia, dotycząca sytuacji, kiedy budżet w danym roku czy w dłuższej perspektywie nie jest wykorzystany: co wtedy robić z niewykorzystanymi środkami? Czasami słychać głosy, że te środki mogłyby być zwracane na przykład państwowym członkowskim, ale być może lepiej byłoby je wykorzystać na realizację celów strategicznych Unii Europejskiej w tej dłuższej perspektywie. Tak że to jest takie pole do dyskusji, które właściwie sami sobie nakreśliliśmy poprzez sformułowanie pytań i wysłanie ich do parlamentów państw członkowskich. My również będziemy musieli na te pytania odpowiedzieć.

Proszę państwa, ja bym proponował, żebyśmy obradowali w ten sposób, że najpierw poprosiłbym pana ministra Dowgielewicza, a potem panią minister Trojanowską o parę słów i potem byśmy podjęli dyskusję.

Czy jest zgoda na takie procedowanie?

(*Głos z sali:* Jest.)

Jest. Wobec tego, Panie Ministrze, oddaję panu głos. Bardzo proszę.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Mikołaj Dowgielewicz:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący... przepraszam, Panowie Przewodniczący. Wysoka Komisjo!

Oczywiście dzisiaj rządowi trudno jest wypowiadać się na posiedzeniu komisji co do perspektywy Polski, dlatego że w trakcie prezydencji nasze wystąpienia publiczne nie mogą prezentować stanowiska narodowego. Chciałbym jednak, jeśli panowie przewodniczący pozwolą, zwrócić uwagę na to, że w tym kwestionariuszu rozesłanym do członków COSAC jest jeden element, w punkcie czwartym, który jest niezgodny ze stanowiskiem Komisji. Komisja Europejska zaproponowała dwa rodzaje zasobów własnych, to jest udział w podatku VAT oraz podatek od transakcji finansowych, a państwo zaprezentowaliście między innymi takie propozycje jak podatek od CO₂ czy podatek od sprzedaży energii. Spodziewam się, że to może być dosyć poważny... to może być nowy element w dyskusji, który dla wielu parlamentów może być bardzo ciekawy. Chcę formalnie powiedzieć, że w Radzie nie ma dyskusji na temat niektórych z tych propozycji, ponieważ one nie zostały w ostatecznej wersji propozycji zaprezentowane Komisji i – dodam to z pewnym uśmiechem, ponieważ nie ma przedstawicieli mediów – to bardzo dobrze. Mam nadzieję, że... Proszę nie wchodzić w ten temat, jako rząd będziemy za to wdzięczni.

Chciałbym też powiedzieć, że wydaje mi się, iż w przypadku strategii UE 2020, gdyby chcieć udzielić najprostszej odpowiedzi na pytanie, jaki jest wpływ tej strategii na komunikat Komisji... Zwracam uwagę, że to jest jedynie komunikat Komisji, to nie są jeszcze propozycje legislacyjne. A więc te wszystkie tematy, które zazwyczaj wy-

wołują wiele zainteresowania, dotyczące podziału środków z tej czy innej polityki, chociażby z polityki spójności czy z polityki rolnej, w dużej mierze jeszcze nie są określone. To, co wynika z komunikatu, to są bardzo ogólne zarysy i można z nich wyciągać pewne wnioski, niemniej jednak to jeszcze nie są oficjalnie sformułowane propozycje Komisji do negocjacji.

Chciałbym bardzo krótko przypomnieć, jaka była filozofia komunikatu czy pakietu dotyczącego strategii UE 2020. Przede wszystkim ten komunikat dotyczy trzech obszarów priorytetowych: rozwoju inteligentnego, czyli rozwoju gospodarki opartej na wiedzy i innowacji; rozwoju zrównoważonego, czyli wspierania gospodarki efektywnie korzystającej z zasobów, bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej; i wreszcie rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, wspierania gospodarki o wysokim poziomie zatrudnienia, zapewniającej spójność społeczną i terytorialną. Żeby zrealizować te założenia, przyjęto pięć wymiernych celów dla Unii Europejskiej: po pierwsze, wskaźnik zatrudnienia osób w przedziale wiekowym 20–64 lat na poziomie 75%; po drugie, przeznaczenie trzech procent PKB Unii Europejskiej na inwestycje, badanie i rozwój oraz innowację; po trzecie, osiągnięcie celów 20–20–20 w zakresie klimatu i energii; po czwarte, ograniczenie liczby osób przedwcześnie kończących naukę szkolną do 10% oraz zwiększenie do co najmniej 40% osób w wieku 31–44 lat posiadających wyższe wykształcenie; po piąte, zmniejszenie liczby osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym o co najmniej 20 milionów. I te cele, które na poziomie europejskim są sformułowane dość ogólnie, przekładane są na cele krajowe, co pozwala uwzględnić specyficzną sytuację każdego z państw Unii Europejskiej. Ponadto Komisja zaproponowała przyjęcie siedemdziesięciu pięciu konkretnych działań w ramach siedmiu tak zwanych inicjatyw flagowych, dotyczących innowacyjności, młodzieży, Europejskiej Agendy Cyfrowej, bardziej efektywnego korzystania z zasobów energetycznych i środowiskowych, polityki przemysłowej, rynku pracy i zatrudnienia oraz walki z ubóstwem.

Z kolei w swoim komunikacie w sprawie wieloletnich ram finansowych Komisja Europejska przedstawiła następujące propozycje... I tutaj chcę w największym skrócie przypomnieć główne założenia, a następnie przedstawić ich związek z realizacją strategii UE 2020. Po pierwsze, budżet Unii Europejskiej na lata 2014–2020 na poziomie 1,05% dochodu narodowego brutto Unii Europejskiej w zobowiązaniach to jest 1 trylion 250 miliardów... nie, przepraszam, po polsku to jest 1 bilion 250 miliardów euro... Dane są przedstawione w cenach stałych za 2011 r.. Po drugie, jest to 1% DNB w płatnościach, czyli 972 miliardy euro. Komisja proponuje, żeby wieloletnie ramy finansowe obejmowały siedem lat, i w zasadzie wydaje mi się już przesądzone, że to będzie siedem lat, przynajmniej takie będzie stanowisko Rady do negocjacji z Parlamentem Europejskim. Przegląd średniookresowy wieloletnich ram finansowych nastąpi w 2016 r. W celu zwiększenia elastyczności kilka instrumentów umiejscowiono poza ramami finansowymi, to jest rezerwę kryzysową, instrument elastyczności, Fundusz Solidarności, Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, a także nowy instrument reagowania na sytuacje kryzysowe w rolnictwie. Do końca 2011 r., tak jak już wspominałem, Komisja przedstawi projekty rozporządzeń dotyczące poszczególnych polityk wspólnotowych.

Jakie są źródła finansowania celów Strategii „Europa 2020” w świetle założeń wieloletnich ram finansowych? Nazwy działań wieloletnich ram finansowych w dużej mierze

dostosowane są do terminologii Strategii „Europa 2020”: dział pierwszy to „Inteligentny wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu”, dział drugi – „Trwały wzrost gospodarczy: zasoby naturalne”, dział trzeci – „Bezpieczeństwo i obywatelstwo”, dział czwarty – „Globalny wymiar Europy”, dział piąty – „Administracja”. Głównym instrumentem finansowym realizacji Strategii „Europa 2020” będzie polityka spójności. W tym celu Komisja proponuje wprowadzenie warunkowości. Warunki będą określone dla każdego kraju w kontraktach partnerskich. Komisja proponuje warunkowość *ex ante*, czyli taką, która wymaga spełnienia określonych warunków, zanim środki zostaną przyznane, oraz warunkowość uzależnioną od rezultatu – niespełnienie warunków będzie skutkowało zawieszeniem lub utratą środków. W odniesieniu do działań ukierunkowanych na walkę ze zmianami klimatu mamy do czynienia z tak zwanym *mainstreamingiem* do polityk sektorowych, czyli *de facto* włączeniem tych zadań do polityki spójności.

Kwestie społeczne będą w głównej mierze realizowane w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, który jest jednym z instrumentów polityki spójności. Komisja proponuje wprowadzenie minimalnego udziału EFS, to jest 25% w regionach konwergencji, 40% w regionach przejściowych i 52% w regionach konkurencyjnych. Ponadto Komisja Europejska proponuje, aby wsparcie żywnościowe dla najbiedniejszych, to jest 2,5 miliarda euro, dotychczas finansowane w ramach wspólnej polityki rolnej, zostało przeniesione do Europejskiego Funduszu Społecznego.

W odniesieniu do sektora badań i rozwoju Komisja zakłada połączenie programu ramowego... innowacyjnej części programu na rzecz konkurencyjności i innowacyjności oraz środków na Europejski Instytut Innowacji i Technologii we wspólnotowe ramy strategiczne badań i innowacji.

Jeśli chodzi o edukację, to Komisja proponuje połączenie programów kształcenia ustawicznego „Erasmus Mundus” oraz „Młodzież w działaniu” w program „Education Europe”.

Komisja Europejska zaproponowała również utworzenie nowego funduszu wsparcia inicjatyw infrastrukturalnych. Ma on wspierać zarówno transport, energetykę, jak i rozwój sieci informatycznych, szerokopasmowego internetu. Ma on opiewać na kwotę 50 miliardów euro, z czego 10 miliardów ma pochodzić z alokacji narodowych na Fundusz Spójności – ta część ma realizować zadania transportowe w tych krajach, z których będą pochodzić środki. Ten instrument ma być zarządzany centralnie, co oznacza potrzebę powołania centralnej agencji na szczeblu unijnym. Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Teraz poproszę panią minister Trojanowską o parę słów na ten temat.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki

Hanna Trojanowska:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Pan minister Dowgielewicz był uprzejmy potraktować ten temat bardzo wyczerpująco. Nie wiem, co mogłabym na tym etapie dodać. Być może mogłabym się jeszcze wypowiedzieć w formie odpowiedzi na pytania.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, ja bym chciał otworzyć dyskusję.

Chciałbym od razu odpowiedzieć na pytanie, które postawił pan minister. My w tej swojej dyskusji wychodzimy poza to, co jest zakreślane przez Komisję Europejską, ale myślę, że taka też jest rola parlamentów, które mogą sobie pozwolić na szersze dyskusje, na widzenie nieco więcej niż to, co jest zarysowane w tym projekcie Komisji, w tym komunikacie. My mamy świadomość, że tu jest dość wysoki stopień ogólności. Kiedy się czyta wprowadzenie do tego komunikatu, które podpisał przewodniczący Komisji Europejskiej, przynajmniej ja to odbieram w ten sposób, no to właściwie można powiedzieć, że to wszystko odpowiada... ja się z tym zgadzam. I jeżeli by się udało te główne strategiczne cele realizować tak jak to jest zapisane na tym stopniu ogólności, to byłoby dobrze.

Ale proszę bardzo... To jest propozycja takiej swobodnej dyskusji na różne tematy, o których rozmawialiśmy. Czy są pytania albo głosy w dyskusji? Bardzo bym prosił...

Proszę bardzo, pan senator Jurcewicz.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Państwo Ministrowie!

Pan minister w swojej wypowiedzi poruszył kwestię elementu dotyczącego zrównoważonego rozwoju. Czy mógłby pan powiedzieć kilka zdań więcej na ten temat? Czy to jest ukierunkowane bardziej na regiony, a jeżeli tak, to które, czy też na razie jest to tylko, dosłownie, element, co do którego trzeba będzie kontynuować... który trzeba będzie wprowadzać?

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Czy pan minister już by chciał... Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Mikołaj Dowgiałewicz:**

Problem jest taki, że my tego nie wiemy, dlatego że nie ma rozporządzeń. Na razie jest bardzo ogólny komunikat dotyczący wieloletnich ram finansowych, z którego wynika tyle, że na przykład cele związane z klimatem czy cele środowiskowe mają być bardziej zintegrowane z polityką spójności, jednak nie ma jeszcze żadnych propozycji legislacyjnej w tym zakresie.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

To jest tak, proszę państwa... My nie raz dyskutowaliśmy na posiedzeniu plenarnym, gdy mówiło się o planach pracy, o strategiach... I wtedy nie było właściwie

autora tych propozycji... My w październiku będziemy mieli możliwość przeprowadzenia takiej dyskusji z udziałem komisarza, przedstawiciela Komisji i wtedy będzie można o to pytać, a tutaj oczywiście możemy...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Mikołaj Dowgielewicz:

Jeśli mogę...)

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Mikołaj Dowgielewicz:**

Jeśli mogę coś zasugerować, to proponowałbym zaproszenie na COSAC nie tylko komisarza Lewandowskiego, ale także, skoro jest szczególnie zainteresowanie kwestiami zrównoważonego rozwoju czy kwestiami transportowymi, komisarzy, którzy odpowiadają za legislację w tych obszarach, dlatego że oni będą autorami tych propozycji, które dotyczą sieci transportowych czy zrównoważonego rozwoju.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Pan przewodniczący Jan Wyrowiński, a potem pan senator Jerzy Chróścikowski.

Senator Jan Wyrowiński:

Jesteśmy już po dwóch spotkaniach przewodniczących komisji parlamentów narodowych. Pierwsze odbyło się prawie dwa tygodnie temu i było dosyć obszerne, a dotyczyło kwestii polityki spójności, a w poniedziałek mieliśmy drugie spotkanie, na temat jednolitego rynku. Jedną ze spraw, która budzi kontrowersje i która również była przedmiotem dyskusji, jest właśnie kwestia nowego funduszu Connecting Europe. W trakcie tego spotkania dotyczącego polityki spójności dawało się odczuć, choć oczywiście przedstawicielom polskiego rządu trudno się wypowiadać w tych sprawach w sposób przesądający, taką obawę, że ten projekt będzie realizowany kosztem polityki spójności i że w sumie... W każdym razie również przedstawiciele parlamentów krajowych... Na przykład w czasie tego naszego ostatniego spotkania, bodajże w poniedziałek, Włosi dosyć krytycznie odnosili się do tej propozycji zawartej w komunikacie dotyczącym budżetu. Ja rozumiem, że panu ministrowi niewygodnie jest wypowiadać się na ten temat. Prawda, Panie Ministrze?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Mikołaj Dowgielewicz:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo.

Ja chcę powiedzieć, że ta propozycja jest częścią większego pakietu negocjacyjnego i ona jest rzeczywiście, mogę to powiedzieć, dosyć kontrowersyjna, wywołuje dużo emocji. Na tym etapie absolutnie trudno przesądzić, czy ona się znajdzie w ostatecznym pakiecie, który zapewne powstanie do końca 2012 r. Możliwe są różne rozwiązania dotyczące związków tej propozycji z polityką spójności. Wydaje mi się, że

w tej sprawie Komisja Europejska starała się połączyć dwie filozofie: z jednej strony, zintegrowanie rozwoju sieci transportowych z polityką spójności, a z drugiej strony, i to jest postawienie na inną filozofię, potrzebę stworzenia rzeczywistej listy projektów o znaczeniu europejskim i sfinansowania ich w oparciu o obiektywne kryteria. Jesteśmy na tym etapie, w takim momencie, że nie ma nawet jeszcze kryteriów dotyczących tych sieci. Można sobie wyobrazić, że te sieci będą rozwijane w Polsce czy w nowych krajach członkowskich, ale można to sobie wyobrażać wyłącznie na podstawie prostej logiki i w związku z analizą potrzeb. Nie ma jednak kryteriów, w związku z tym trudno nawet rozmawiać o tym, kto ewentualnie miałby na tym skorzystać, kto miałby stracić. Na takim etapie w tej chwili jesteśmy.

Senator Jan Wyrowiński:

Na koniec chciałbym powiedzieć tak. Wydaje mi się, że to jest jakaś... To zostało wzmocnione, jak pan minister wie, w tych dwunastu dźwięgniach też pojawił się nagle element infrastrukturalny i to chyba w ślad za tym jest również... Być może jakoś się to łączy. Nie jest głupie takie myślenie, że żeby prowadzić wspólną politykę energetyczną, trzeba mieć jakiś spójny system, zarówno elektroenergetyczny, jak i gazowy itd. Tego typu propozycje są, jak sądzę, zgodne również z naszym myśleniem o bezpieczeństwie energetycznym w Polsce i w Europie i tak można na to spojrzeć.

Druga sprawa to jest kwestia jednolitego rynku. Trudno sobie wyobrazić jednolity rynek bez trwałej infrastruktury transportowej, energetycznej i telekomunikacyjnej. I to też mieści się w tym myśleniu. Dlatego jeżeli ten mechanizm byłby efektywniejszy niż mechanizmy regionalne, to, moim zdaniem, warto by myśleć o tym pozytywnie. Ale to po prostu trzeba wyliczyć. Jak sądzę, można mieć tego rodzaju opinię – w czasie tego ostatniego spotkania tak właśnie mówił chyba ktoś z Włoch – że realizacja regionalnych programów operacyjnych, czyli wydawanie środków na poziomie regionalnym, również umacnia jednolity rynek. Ja takich analiz nie widziałem, ale na pewno intuicyjnie można sobie to jakoś... można to sobie wyobrazić. Dobrze byłoby dysponować takim materiałem analitycznym w tej kwestii, żeby w tej debacie, mieć po prostu solidne argumenty, bo ta sprawa budzi kontrowersje. Dziękuję.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Mikołaj Dowgielewicz:
Ja tylko...)

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Mikołaj Dowgielewicz:**

Jeśli mogę, to chciałbym tylko przypomnieć, że to rząd polski stał za tym, żeby wpisać do strategii UE 2020 rozwój infrastruktury fizycznej jako istotny czynnik.

Senator Jan Wyrowiński:

Dlatego ten nasz dystans w związku z polityką spójności może być różnie odbierany. Oczywiście na poziomie rządowym to nie jest tak formułowane, ale to się czuje w trakcie debaty.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Mikołaj Dowgielewicz: Nie zrozumiałem. Jaki dystans? W jakiej sprawie?)

Kontrowersji dotyczących polityki... Że ten program Connecting Europe jest zagrożeniem dla polityki spójności, dla wysokości środków, które otrzymujemy itd.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Rozumiem, że jest możliwość podparcia tego argumentami, o których mówił pan senator Wyrowiński, a których dotąd nie widział.

Proszę.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Mikołaj Dowgielewicz:**

To jest dyskusja, której mi nie wolno prowadzić na tym etapie, w tym formacie.
(Przewodniczący Edmund Wittbrodt: Dobrze.)

Jednak nie wydaje mi się, żebym... Nie doszukiwałbym się zasadniczo zagrożeń w różnych propozycjach, które dotyczą szukania synergii między rozwojem sieci a polityką spójności, bo wydaje mi się, że tak naprawdę kwestia tego, jaka ewentualnie będzie formuła tego funduszu, jest jeszcze otwarta.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Chróścikowski, bardzo proszę.

Senator Jerzy Chróścikowski:

Mam pytanie. Mówimy o komunikacie dotyczącym wieloletniego dokumentu finansowego. Czy jest zapowiedź – może ja nie słyszałem, może pan minister już wspomniał – kiedy faktycznie ukaże się dokument legislacyjny? Z tego, co pamiętam, ogłoszenie komunikatu w sprawie rolnictwa nastąpiło w ubiegłym roku, a teraz pojawiła się zapowiedź dokumentu legislacyjnego, czyli w zasadzie prawdopodobny jest wrzesień, październik jako czas ogłoszenia go przez komisarza Ciolosa. I tu jest pytanie zasadnicze: czy wtedy będzie już znany konkretny dokument legislacyjny dotyczący wieloletnich ram finansowania, czy też będzie tak, że będzie on wyprzedzany przez poszczególne polityki i dopiero na podstawie tych polityk utworzy się dokument legislacyjny? Jaki właściwie będzie cykl tego działania?

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję.

Panie Ministrze, proszę.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Mikołaj Dowgielewicz:**

To jest osiemdziesiąt aktów prawnych, które powinny zostać opublikowane na jesieni tego roku, spodziewam się, że do połowy października. Bo rozumiem, że pana interesuje komunikat rolny? Komunikatu rolnego spodziewam się do połowy października.

(Brak nagrania)

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Pan przewodniczący...

(Brak nagrania)

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Mikołaj Dowgielewicz:**

Panie Senatorze, jak powiedziałem, to jest osiemdziesiąt aktów prawnych składających się na cały pakiet, który będzie dotyczył tego komunikatu, w tym komunikat dotyczący wspólnej polityki rolnej.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

To jest osiemdziesiąt aktów, ja nie jestem w stanie powiedzieć... Poza tym to się ciągle zmienia, bo to zależy od tempa prac...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie no, Komisja oficjalnie obiecała, że to będzie do końca roku, ale z tego co wiem, jeśli chodzi o rolnictwo, to będzie to do połowy października.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję.

Pan senator Janusz Rachoń, a potem Janusz Wojciechowski.

Senator Janusz Rachoń:

Panie Ministrze, jestem dosyć sceptyczny, jeżeli chodzi o politykę europejską dotyczącą CO₂, biorąc pod uwagę, że według szacunków europejska emisja CO₂ to jest około 12–16% całej emisji, globalnej. I w związku z tym mam pytanie: kto jest autorem pomysłu dotyczącego tego podatku od CO₂, jeżeli chodzi o element dochodów?

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Mikołaj Dowgielewicz:**

Nie ma takiej propozycji.

(Głos z sali: Czytałem...)

(Głos z sali: Gdzieś w prasie się pojawiło...)

Nie, nie. Przepraszam bardzo, czy my rozmawiamy o propozycjach, które są formalnie dyskutowane między rządami, czy rozmawiamy o publicystyce? Bo w publicystyce i gdzieś w propozycjach Parlamentu Europejskiego ta sprawa się pojawiała, ale

Komisja ma dwie propozycje dotyczące zasobów własnych. Pierwsza to jest część podatku VAT czy przychodu z VAT, przy założeniu, że VAT nie rośnie, a takie założenie zaproponowała Komisja. Drugi podatek to jest podatek od transakcji finansowych. Nie ma podatku od CO₂ wśród propozycji, które jutro i pojutrze będziemy omawiać w Sopocie, ani tych, które omawiamy w Radzie. Dlatego zdziwiłem się, że znalazłem go w dokumencie COSAC. Dziękuję.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Pan eurodeputowany Janusz Wojciechowski.

**Posel do Parlamentu Europejskiego
Janusz Wojciechowski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Chciałbym zapytać, jakie jest podejście prezydencji polskiej do tych propozycji budżetowych, które oznaczają zmniejszenie wydatków na wspólną politykę rolną o 14%. To jest jedno pytanie.

Teraz drugie. Mówimy tutaj o jednolitym rynku, a ja słyszałem na poprzednim posiedzeniu komisji właśnie tu, w Senacie, od innego przedstawiciela rządu, że w zasadzie ten rynek jest jednolity, ale tylko do połowy. To znaczy on jest jednolity, jeśli chodzi o napływ towarów na rynek europejski, tu ten rynek rzeczywiście jest jednolity, ale jeśli chodzi o eksport naszych towarów do innych krajów, to choćby to, co robi Rosja pokazuje, że rynku jednolitego nie ma, tylko są próby załatwiania różnych spraw na własną rękę przez poszczególne kraje członkowskie. Czy polska prezydencja zamierza coś zrobić w tej sprawie, coś zmienić? Bo to nie jest jednolity rynek, co widać choćby po tym, co się działo w ostatnim czasie w kwestii handlu z Rosją. Dziękuję.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Mikołaj Dowgielewicz:**

Jeśli chodzi o komunikat w sprawie polityki rolnej, to nie wydaje mi się, żeby był on dzisiaj przedmiotem naszej dyskusji w sprawie Strategii „Europa 2020”. Jest to część pakietu negocjacyjnego, który będzie podlegał bardzo trudnym, długim negocjaczom i wynik tych negocjacji jest dzisiaj niepewny. Myślę, że od 1 stycznia przyszłego roku będziemy mogli rozmawiać z panem eurodeputowanym na ten temat w innym trybie. Dzisiaj mogę powiedzieć, że nie mamy jeszcze nawet propozycji legislacyjnych Komisji. Chciałbym też zwrócić uwagę na fakt, że w dużej mierze... Spodziewam się, że sprawy związane z rolnictwem de facto zostaną rozstrzygnięte na ostatnim etapie negocjacji, to nie będą rozstrzygnięcia, które będą podejmowane na początku.

Jeśli chodzi o rynek wewnętrzny czy rynek jednolity, to powiem, że są elementy, które niewątpliwie nie funkcjonują, a dotyczy to przede wszystkim obszaru usług, a także obszaru obrotu elektronicznego. Rynek wewnętrzny powstał na początku lat dziewięćdziesiątych, w związku z tym na poziomie europejskim legislacja nie obejmuje wielu spraw, które w tej chwili de facto są rzeczywistością w handlu czy w obrocie gospodarczym, czyli całego obszaru usług i płatności elektronicznych. Celem prezydencji polskiej rzeczywiście jest to, aby rozpocząć proces korygowania sprawy tego deficytu rynku wewnętrznego. To dotyczy chociażby szybkich prac nad komunikatem w sprawie handlu elektronicznego, kiedy tylko Komisja go zaprezentuje, a mam nadzieję, że to będzie we wrześniu, dotyczy to także prac nad tak zwanym dwudziestym ósmym reżimem prawnym – to jest prawo związane z prawem kontraktowym, ale przede wszystkim oznacza ono szansę dla podmiotów gospodarczych i dla konsumentów, którzy korzystają z handlu internetowego – i jeszcze kilku innych propozycji, które powinny doprowadzić do wzmocnienia rynku wewnętrznego w obszarze elektronicznym. Z tym niewątpliwie wiąże się też propozycja rozwoju sieci szerokopasmowego internetu, bo trudno mówić o rozwoju handlu elektronicznego czy usług elektronicznych bez rozwoju infrastruktury szerokopasmowego internetu. Zwracam też uwagę na fakt, że będziemy chcieli, prawdopodobnie w lutym, ale być może już w październiku, jeszcze w trakcie prezydencji polskiej, na Radzie Europejskiej podjąć pewne decyzje polityczne dotyczące tych kluczowych elementów rynku wewnętrznego, których jeszcze brakuje, i dać specjalny impuls polityczny tym inicjatywom.

Jeśli chodzi o handel, to my jako prezydencja rotacyjna nie reprezentujemy Unii w sprawach handlowych na zewnątrz, a przynajmniej nie robimy tego w sposób wyłączny. Kompetencje dotyczące reprezentowania Unii na zewnątrz w sprawach handlowych ma Komisja Europejska, dlatego rząd polski wspierał taki sposób działania, by Komisja Europejska angażowała się w rozwiązywanie różnych sporów handlowych, między innymi tego sporu dotyczącego eksportu produktów rolnych do Rosji.

Przewodniczący Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze inne pytania albo kwestie, które chcielibyście państwo poruszyć? Nie słyszę.

Skoro nie ma, to chciałbym podziękować panu ministrowi, pani minister i wszystkim osobom towarzyszącym za udział w posiedzeniu połączonych Komisji Spraw Unii Europejskiej i Komisji Gospodarki Narodowej.

Zamykam posiedzenie naszych komisji. Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 9 minut 09)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 6 egz.

ISSN 1643-2851